

EBRO'NUN KRALLIĞI

Mehmet Ulutaş

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Oğuz Şahin

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Derya Sezer

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2025

ISBN: 978-625-6130-48-7

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

EBRO'NUN KRALLIĞI

Yalnızca güçlü insanlar,
kendi hikayelerini yazabilir.

Mehmet Ulutaş

ÖN SÖZ

Düşünürsek hayal ederiz, eğer hayal edersek aynı durumda gerçekleştirmek isteriz. Bu, kimileri için güzel kimileri için tehlikelidir. Bilmenizi isterim ki her birimizin hayalleri çok değerlidir. Hayatımızda; ev, araba, güzel bir aile hayal edersek günün birinde ulaşıyoruz; eğer lider olmayı hayal eder ya da bu vizyona uygun davranırsak günün birinde kaderde belki de hak ettiğiniz biri olursunuz. Hayallerinize, düşüncelerinize çok dikkat edin! Çünkü bunlar bizi hiç de yapar evrenin en değerli hazinesi de. Bu, tamamen yüreğinizde ve hayalinizde saklıdır. Ben Mehmet Ulutaş, her insan gibi en güzel amacımı zirvede bırakıyorum. Benim için Ebro'nun Krallığı zirvedir. Ben, hayallerimi ve en büyük amacımı gelecek nesillere bırakıyorum. Bu kitap, iki kişinin hikâyesidir. İki tan bıçağı, iki insan... Ben, bu kitap sayesinde iki kişinin hayallerini yazdım, geleceğe miras bıraktım. Sevgilerimle, sevgili okur...

Ebro Diyarı; zamanın en güçlü uygarlığı, insanların refah ve mutlu olduğu diyar... Hayalperestlerin yaşadığı ülke, bir zamanlar acının olmadığı; renklerle, güneşle ve ay ışıklarıyla parlayan bir ülkeydi. Ebro'nun ülkesiydi, mutluyduk; ta ki Haron

Kralı Kiyata Saran, Saro ve Ebro Krallığı'na göz dikinceye kadar... Haron Kralı Korteks ölmeden bütün diyarları fethetmek istiyordu ama amacının karışısındaki güç Ebro Krallığı'ydı.

Şimdi size kralımızı anlatacağım; bu hikâye, özgür bir adam olarak ölen koca bir orduyu imha eden kralımız ve Ebro Krallığı'ndan kalan yalnızca beş kişinin hikâyesidir.

Savaş, Saran Krallığı'nda uzun yıllar boyunca sürdü. Saran Kralı, müttefik olan Ebro Krallığı'ndan yardım istedi. Ebro Krallığı, en iyi generali Ardon'u göndermek istedi. Bu savaş, öyle bir zamana geldi ki general, savaş için hazırlanırken ikinci bir oğlu oldu. Geleceği değiştirecek bir çocuk, General Ardon; hayatında en çok Ebro halkını sevmiştir. Halkı, onun için yer yüzünde en kutsal olandı. General, oğlunu çok sevdi ve ona en sevdiği, en kutsal gördüğü halkının adını verdi. Ebro, generalin ikinci çocuğuydu.

General Ardon, "Ebro, sen benim için geleceksin. Senin bir hikâyen olacak; halkımızın özgür, güçlü ve en ileriye gideceği bir hikâyen olmasını isterim." ve general büyük oğlu Taro'yu alıp Ebro Dağı'na çıkar.

Taro: Baba, biz neden bu dağa çıktık?

Ardon: Bu dağa her geldiğimde hep insanlarımı ve geleceği düşünürüm. Taro, bugün sana veda edeceğim. Ve ben gidip gelinceye kadar kardeşin Ebro'yu sana emanet edeceğim. Taro, sana ve kardeşine bir hediyem var, evlat; ikiz Tan Bıçakları, bu bıçaklar yüz yıl önce yaşayan ikiz kardeşe aitmiş. Derler ki biri ateşte yandığında diğeri ateşi kendi yüreğinde hissedermiş; biri güldüğünde öbürü de güler, biri ağladığında diğeri de ağlarmış. Yani evlat, senden de aynısını istiyorum. Kardeşine çok iyi bakmanı istiyorum.

Taro: Ben korkuyorum, baba. Hem ben hiçbir şey beceremiyorum; çok iyi dövüşemiyorum, iyi bir savaşı ya da cesur bir çocuk değilim. İnsanlar beni gördüklerinde senin kadar cesur bir adamın oğlu olduğumdan şüphe ediyorlar. Ben zayıfım baba, kardeşim için bile cesur bir ağabey olamam.

Ardon: Taro, umut sende yarınlar sendedir, evlat. Sensin en kutsal olan, en güzel olan; varlığın, yarınlar için hiç sönmeyen bir meşale olacaktır. Nerede olursan ol, sakın korkma! Dayanmak zorundasın, sevda ile umut ile dayan evlat. Sakın insanların ne dediğini düşünme ve sakın kendinle ilgili zayıf, cesur değilim ya da yapamam deme çünkü yaşadığımız hayatta ne düşünürsen onu yaparsın, evlat. Ben, hep seninle gurur duydum; babanı haklı, insanları haksız çıkartacağını biliyorum, oğlum.

General Ardon, elleriyle oğlu Taro'nun gözyaşlarını siler ve askeri birlikleri ile Saran Krallığı'na doğru yola çıkar.

SARAN SAVAŞI

Saran Krallığı; çağlar boyunca görebileceği, tarihindeki en büyük savaşı yaşadı. Bir adamın dünyada, yalnızca tek bir kral ve tek bir krallık hayali için yüz binlerce insan; çocuk, yaşlı, genç demeden hepsi katledildi. Savaşın acımasız yüzü en çok masum insanları yaktı. Bu nedenle Saran Krallığı, bütün diyarlardan yardım istedi. Yardım çağrısına, Ebro Krallığı, en iyi generali Ardon'u göndererek cevap verdi.

General Ardon'un, Saran Krallığı'na ulaşınca kadar, evlatları gibi sevdiği binlerce askeri donarak can verdi.

General Ardon çok kötü bir zamana denk gelmişti. İklimi kötü, insanı kötü, savaşın bile onursuz olduğu; insanların önemsenmediği bir zamandı.

General Ardon, yol boyunca çok şey kaybetmişti. Erzakı biten uçurumları, dağları, fırtınaları aşan bir orduyla gelmişti ve bu ordu tükenmek üzereydi. General, bu kadar yolu bir hiç için gelmemişti. Kalan birlikleri ile bir an önce savaşmalıydı. General için artık savaşı kazanmanın bir önemi yoktu; tek istediği, savaşı uzun sürdürmek ve Haron Kralı Korteks, bir sonraki hedefi olan Ebro Krallığı'na gidinceye kadar onu oyalayabilmek ve mümkün olduğunca düşmana kayıp vermeliydi ki bu sürede Ebro Krallığı'nda yeni kuvvetler yetişsin ve kor-

teks kayıplarının yerini dolduruncaya kadar Ebro Krallığı'na saldırmazın, diye elinden geleni yapmak istiyordu.

General Ardon, korteksle karşı karşıya gelmişti. Ardon, son kez birliklerini hazırlamak istedi.

General Ardon: Askerlerim, kardeşlerim! Şunu bilin; insanlar, doğar ve ölürlər; savaşlar kazanılır ya da kaybedilir. Benim için mühim olan kazanıp kaybetmek değil. Kim bilir belki kaderde savaşmadan kaybetmek vardır. Ben köle insanlar gibi değil, hür ve özgür adamlar gibi ölmek istiyorum. Bu neye mal olursa olsun tek dileğimdir.

Kral Korteks'in taarruzu emretmesiyle savaş başladı ve bir ay boyunca devam etti. Hiç kimse General Ardon'un bu kadar az adamla bu kadar uzun direnebileceğini beklemiyordu. General Ardon, savaşı kaybetti ama savaş istediği gibi gitmişti; yerini yeni kuvvetler alıncaya kadar Haron Krallığı'na çok zarar vermişti.

Haron Kralı Korteks, yaralı olan bu cesur generali görmek istemişti. Korteks, General Ardon'a saygı duymuştu.

Kral Korteks: Yaşam ve zafer benimdir! Karşıma çıkacak her türlü zorluğa, ölüm ve hep yine ölüm vadediyorum.

General Ardon: Topraklar kurur, çiçekler solar; gün gelir insanlar bile ölür ama Ebro Krallığı, gökleri aşan ihtişamıyla beraber hep dimdik yerinde kalacak ve ebediyen yaşayacaktır. Sen, yalnızca beni öldürebilirsin.

General Ardon'un son sözleri bunlar olmuştu.

Kral Korteks atından inip General Ardon'un kılıcını aldı ve şunları söyledi: Keşke benim de bu kadar onurlu ve cesur bir generalim olsaydı.

Böylece Korteks, sonraki hedefi olan geride kalan üç krallığa ve bütün diyarlara saldıracaktı ama Ebro Krallığı'na saldıramadan şüpheli bir şekilde ölmüştü.

General, savaş için gider ama generalle beraber giden hiçbir asker geri dönmez. Bir ses, bir süvari hiçbir şey gelmedi. Taro, son kez babasını gördüğünü nerden bilebilirdi ki? Taro, Ebro ve Atusa yıllarca beraber; kimi zaman zorluklarla kimi zaman en güzel en mutlu olduğu zamanlarda büyüdü.

Ardon'un savaşa gitmesinden on yedi yıl geçti. Bu on yedi yıl içinde hayalperest bir çocuk büyüdü. Ebro, bütün diyarları merak eden Ebro Krallığı haricinde Kiyata, Haron, Saran ve Saro diyarlarını merak eden Ebro, ağabeyinden gizli Kiyata ordusuna girdi. Bu orduya girmesinin en büyük nedenleri; Kiyata, son derece disiplinli ve ağır eğitim veren ordulardan biriydi ve sadece bu da değil Kiyata ordusu bütün diyarlarda askerî görevler yapardı. Bu da maceraperest olan Ebro için bulunmaz bir fırsattı ve en önemlisi daha çocukken Haron Krallığı'na bir intikam borcu vardı. Babasının adını yaşatmalıydı ve ancak bir asker gibi yetişirse bunu yapacağına inandı. Ebro, bunu en sonunda ağabeyine söyledi. Taro öfkelenmişti ama hiçbir gücün Ebro'yu durdurmaya yetmeyeceğini iyi biliyordu.

Taro: Ebro, sana vermek istediğim bir şey var; sana, babamın bıraktığı son armağanı vermek istiyorum. Ebro, babam gitmeden önce bana ikiz tan bıçaklarını verdi. Kardeşim, babam derdi ki; bir kardeş yandığında diğeri ateşi yüreğinde hissedermiş. Kardeşim, gitmek istediğin tüm diyarlara git ama geri gel. Unutma, seni bekleyen bir de halkın var! Ebro: Aradığımı bulduğumda geri geleceğim.

Ve Ebro yürümeye başlar.

Taro, Ebro'nun arkasından bağırır. Taro: Ebro! Unutma kardeşim, yalnızca güçlü insanlar kendi hikâyelerini yazabilir.

Ebro, beraber büyüdüğü ve bir türlü açılmadığı sevdiği kız olan Atusa'nın yanına gider. Onu gördüğünde dili lal olur, konuşamaz bile ama Atusa, Ebro'nun bakışlarını anlamıştır.

Ebro: Atusa, bugün babamın yarım bıraktığı hikâyeyi tamamlamak için yola çıkacağım. Uzun yolları, yüksek dağları, geçilmez nehirleri geçeceğim. Eğer bir gün gelirim benim insanım olmanı isterim; Ebro Dağı'na çıkıp kutsal mabette çocuklarımıza isim verelim.

Atusa: Ebro, hep özgür bir adam olarak yaşamak istedin; köle olmadan diyar diyar gezip bir kâşif ve intikam için bir asker olmak istedin; git ve geri gel, ne olursa olsun geri gel, Ebro! Ebro: Atusa, hayallerini kurduğum bir şehir, bir ülke ve imkânsız bir amaç var. Sevgili; hiç kimsenin hayalini kurmadığı, düşünce görmediği bir amaç var. Korkma sevgili! Elbet, bizim için de güneş bir gün doğacak.

Ebro, son kez Atusa'nın gözlerine bakar ve yüreğinden geçen sözleri söyler.

Ebro: Atusa, doğacaksa güneş, senin için doğsun; sensiz doğan güneşi istemem. Gelecekse bahar, senin müjden ile gel sin; sensiz gelecek bahar, benim neyime.

Atusa, Ebro'ya hayran kalmıştı. Atusa'nın bir yanı, hayalleri peşinde koşsun istiyordu; diğer yanı ise korkuyordu. Çünkü, Ebro Krallığı'nda, giden bir daha geri gelmezdi. Atusa, kararsız kalmıştı bir anda ama Ebro'nun durmak gibi bir niyeti yoktu. Ebro, ellerini bırakamayan Atusa'ya döndü.

Ebro: Atusa, seni seviyorum. Hayatta belki de güneşi, umudu, yaşamı ve bütün güzel duyguları senin gözlerinde gördüm.

Atusa, beni affet ama duygularımın peşinden gidemem. Duygularının kölesi olan kendisinin efendisi olamaz.

Uğruna çok değer verdiğim ve yaşamdan vazgeçecek büyük ve imkânsız bir hayal var, böyle bir amaç var bende; üzgünüm ama amacımı bırakıp senin peşine düşmem, umarım beni anlarsın.

Ebro, Kiyata Ordusu'nda uzun savaşlar gördü. Âdeta savaşı geçirmedeği bir gün, bir an kalmadı. Ebro, savaşırken bütün orduların neden Haron Krallığı'na yenildiğini anladı. Çünkü bütün ordular, disiplinsiz ve düzensizdi; otoriter bir anlayış yoktu. En önemlisi, Haron Krallığı'nın çok iyi süvarileri ve benzeri bulunmaz lejyoner birlikleri vardı. Ebro, Kiyata'da savaşırken Haron Prensi Varro, amcası Korteks'i devirip yeni kral oldu ve Haron kralları arasındaki en merhametsiz kraldı. Varro, ordusunun tüm birliklerini toplayıp bütün diyarların fatihi olmak istiyordu ama en büyük engel Ebro Krallığı'ydı. Varro, bu krallığı almanın tek yolunun askerî güç olmadığını anlamıştı. Varro, Ebro Krallığı'ndaki bütün dinleri kullanmaya başladı, asil ailelerin krallık için kendi ordularını kurmalarına yardım etti. Ebro Krallığı, bu plan çerçevesinde, bir yıl içinde kan gölü oldu; asil ailelerin ordularının, merkezî ordu ile savaşı tam kaos doğurdu. Bu iç savaş, Varro'nun istediği gibi gitti. Varro, artık savaştıkları bir ordunun olmadığını görünce Ebro Krallığı'na saldırdı. Varro, âdeta cehennem kapılarını açtı; görülmedik, kana susamış yaratıklar, Ebro'da her yeri ateşe verdi. Ebro Nehri kan aktı, Ebro'daki bulutlar kan ağladı.

Kiyata Kralı Timan, olanlara anlam veremedi. Ebro Krallığı kadar güçlü bir ülke nasıl bu kadar kolay yenilmişti? Timan, tüm kurmay ve danışman kurulunu topladı.

Kral Timan: Kurmaylarım, generallerim ve danışma üyeleri bugün tarihî ana tanık olduk. Haron Kralı Varro, Ebro ülkesini işgal etti ve bunu kolayca başardılar.

Ben, böyle bir krallığın bu kadar kolay yıkılmasına anlam veremedim. Buna anlam veren varsa fikrini söyleyin.

Kurmay Amir: Lordum, eğer bir krallık; asileri serbest bırakırsa merkezî esas kılmazsa ve gençlerine hayal ve umut aşılamaz ve hepsinin başka ülkelere göç etmesine sebep olursa hiç var olmamış gibi de yıkılır. Sorunlar sadece bunlar değildir; Ebro'da çok sayıda mezhepler savaşı da vardı. Bir yandan bildiğiniz gibi Ebro ülkesi demokrat bir ülkedir. Bu demokrat ülke, hükümdarlarını seçimle seçer ve Ebro'da hükümdar, hiçbir zaman hayalperest ya da fikir adamı değildir. Halkın duygularına hitap ederek seçilirler. Bu yüzden Ebro, ülkesinin lideri olarak ülkesine bir hayal bir hedef vermedi; böyle olunca ülke ilerlemedi. Toplumların ilerlemesi için delice fikirleri olan insanların hükümdar olması lazımdır. Sadece bu da değil bir lider, ülkesindeki herhangi bir ferdi kendi evladı gibi sevmelidir. Bir lider olmak için kendi insanın yanması kendi oğlunun yanması gibidir. Bu bir yana kalsın Ebro'da uzun süredir lider ve ailesi, bütün ülkeyi aile fertleri ile makam dağıtarak yönetiyor. Ebro'da kurmay olabilmek için bile ilk şart aile üyesi olmaktır. Bence, Ebro Krallığı daha kolay yıkılmalıydı.

Kral Timan: Kurmayım, bu kadar kolay bir tanımı nasıl yapabildiniz? Kurmay Amir: Ebro'da bir direniş örgütü kuruldu. Bu direnişin kurucusu Saran Savaşı'nda ölen General Ardo'nun büyük oğlu Tarodur. Bu örgütün amacı, işgal edilmiş krallığı kurtarmak ama ben yeterli olacağını düşünmüyorum.

Kral Timan: Düşüncenizi açıkça söyleyin. Haron Kralı dünya fatihi olmayı kafasına sokmuş. Emin olun yarın bizim kapımıza dayanmaları an meselesidir.

Kurmay Amir: Lordum, Taronun kardeşi Kiyata, ülkesinde şu anda; bir subayımız ve subay çok başarılı bir asker, bu subaya bir kolordu verip Ebro Krallığı'na gönderirsek oradaki direniş güç kazanacaktır. Haron Kralı Varro, bize saldırmadan önce direnişçiler ile uğraşması gerekir. Biz de savaş hazırlıklarımızı yaparız.

Kral Timan: Ebro'yu çağırın! Ebro, Kral Timan'la karşı karşıya geldi.

Kral Timan: Ülken işgal altında ve ağabeyin ülkenizi kurtarmak için bir direniş örgütü kurmuş; ben, seni bölük komutanları ile ülkeneye göndermek niyetindeyim.

Ebro: Varro'nun hedefi, yalnız Ebro Krallığı değildir; buraya da gelecektir. Bölük komutanları ile değil bizzat ordunuz ile bize yardım etmelisiniz.

Kral Timan: Ben, yalnızca kendi ülkem için çarpışırım. Kendi ülkeni kurtarmak sana kaldı. Ebro, biz kurt sofrasınız; düşeni yemek, kanundur. Sakın düşme! Düşüğün an tek tehlike Haron Kralı olmaz.

Ebro, bölük komutanları ile çoktan yola çıktı.

Halkına yapılanları duyunca Kiyata'dan Ebro Krallığı'na doğru harekete çıktı. Silah

arkadaşları onu yalnız bırakmadı. Ebro, ülkesine döndüğünde kesilmiş yüz binlerce baş gördü. Ebro; Varro'nun merhametsizliğine, acımasızlığına şahit olmuştu. Ebro, öyle sinirlendi ki ağzından şu sözcükler döküldü.

Ebro: Ey mavi göklerin efendisi! Ben amacıma ulaşmadan beni yanına alma, Haron Krallığı'na en büyük kabusunu yaşatmadan öldürme beni, beni amacıma ulaştır. Halkım, babamın en kutsalı, benim varlık sebebim! Ben Ebro, duy sesimi! Varro; senin bir cehennem, bir ölüm çukuru, senin için bitmeyen bir korku olacağım.

Ebro, öyle bir haykırır ki dostları bile yüreklerinde korku ve cesareti aynı anda yaşar. Ebro, ülkesinde gizli bir savaş yürütmeye kalkışır. Varro, askerleri küçük birliklere ayrıldığında hep baskın verir. Ebro, bir gün baskın yaparken Haron Generali Çiryoyu, baskın düzenlediğinde farkında olmadan Ebro Halkı'nın kurduğu direniş ile karşı karşıya gelir. Halk direnişi ve Ebro, birbirlerini ayırt edemezler; halk direnişinin lideri ile karşı karşıya gelir, Ebro ve halk direnişi lideri ile ölümüne çarpışır. Ebro'nun elindeki kılıç düşünce Ebro, tan bıçağını alır. Bunu gören direniş lideri kılıcını bırakır ve tan bıçağını alır; başlığını çıkarttırır. Ebro'ya bir hıçkırık, bir ağlayış... Karşısındaki abisi Taro'dur.

Ebro: Ağabey, senden iz bulmadım; öldüğünü düşündüm. Çok korktum, yalnız kaldığımı hissettim.

Taro, sessizce kardeşinin gözlerine bakar, sarılır ve kulağına fısıldar; "Kardeşim çok korktum, seni göremeden öleceğimi düşündüm, hep bugünü bekledim. Ebro, çok güçlü bir savaşçı olmuşsun."

Birdenbire planı tutmayan Çiryoyu, birlikleri ile saldırdı. Ebro ve Taro sırt sırta verir. İki kardeş, iki tan bıçağı öyle bir savaş verir ki general Çiryoyu neye uğradığını şaşırır. Ebro'nun, tek derdi zayıf olan sağ kanattan geçip Çiryoyun kellesini al-